

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019200790
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019200790.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobkyne: A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, E. XX, XXX XX C., právne zastúpená: advokátskou kanceláriou Digital Legal, s.r.o., so sídlom Nové Záhrady I/9, 821 059 Bratislava, IČO: 50 881 761, proti žalovanému: Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, so sídlom Námestie SNP 33, 913 31 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného č. MK-2465/2019-221/3735 zo dňa 12.03.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Napadnuté oznámenie

1. Dňa 27.02.2019 žalobkyňa doručila žalovanému podnet - návrh na začatie správneho konania podľa zák. č. 167/2008 Z. z. o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) v znení účinnom do 31.10.2019 (ďalej len „Tlačový zákon“) proti spoločnosti Scandalist Slovakia, s.r.o., so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, IČO 50 424 050 (ďalej len „Scandalist Slovakia, s.r.o.“), ktorá mala byť vydavateľom periodika [www.fakt24.sk](#). Žalobkyňa proti uvedenej spoločnosti v danom čase uplatňovala práva z ochrany osobnosti a právo na opravu pre nepravdivé a dobré meno poškodzujúce články zverejnené na portáli [www.fakt24.sk](#) podľa Tlačového zákona. Aj napriek tomu, že sa jedná o online médium, spoločnosť Scandalist Slovakia, s.r.o. neplní povinnosti podľa § 6 ods. 2 a § 11 ods. 8 Tlačového zákona. Žalobkyňa bola reálne dotknutá na právach tým, že nevedela danú spoločnosť identifikovať a adresovať jej žiadosti, a preto navrhla, aby žalovaný začal správne konanie proti tejto spoločnosti a v prípade zistenia porušenia Tlačového zákona uložil spoločnosti Scandalist Slovakia, s.r.o. pokutu; zároveň žalobkyňa požiadala žalovaného o určenie, či sa Tlačový zákon vzťahuje na spoločnosť Scandalist Slovakia, s.r.o. v súvislosti s portálom [www.fakt24.sk](#)

2. Žalovaný listom č. MK-2465/2019-221/3735 zo dňa 12.03.2019 (ďalej len „napadnuté oznámenie“) žalobkyňi oznámil, že periodická tlač je definovaná v § 2 ods. 1 Tlačového zákona, ako noviny, časopisy alebo iná tlač, vydávaná pod rovnakým názvom, s rovnakým obsahovým zameraním a v jednotnej grafickej úprave, najmenej dvakrát v kalendárnom roku. Z dikcie zákona je zrejmé, že podľa platnej právnej úpravy sa za periodickú tlač považuje výlučne periodikum, ktoré je vydávané v tlačenej forme. Tlačový zákon sa nevzťahuje na elektronické verzie novín ani na spravodajské internetové portály. Na účely Tlačového zákona sa osoba, ktorá sprístupňuje informácie prostredníctvom webovej stránky F.. nepovažuje za vydavateľa periodickej tlače, nevzťahujú sa na ňu povinnosti vyplývajúce z tlačového zákona, a teda voči nej ani nie je možné začať správne konanie v zmysle doručeného návrhu.

II. Podstatné zhrnutie argumentov žalobkyne

3. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 04.06.2019, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 04.06.2019, domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého oznámenia, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa namietala, že je neudržateľným výkladom Tlačového zákona, ak právo jednotlivca byť férovo informovaný o základných identifikačných údajoch vydavateľa spravodajstva je obmedzené len na tlačové (papierové spravodajstvo). Reštriktívnym výkladom pojmu „periodická tlač“ v rámci Tlačového zákona, ktorý vykonal žalovaný v napadnutom oznámení, došlo k ukráteniu žalobkyne na jej právach, keďže návrhom na začatie správneho konania sledovala výkon svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu voči vydavateľovi periodickej tlače, ktorý ak riadne neoznačí online periodikum svojimi identifikačnými údajmi, žalobkyni tým bude významne sťažený výkon ďalších práv, pre ktoré je potrebná jednoznačná identifikácia vydavateľa pre doručovanie akýchkoľvek písomností a adresovaní právnych úkonov /napr. podanie žaloby na ochranu osobnosti, podanie žiadosti dotknutej osoby podľa GDPR (všeobecné nariadenie o ochrane údajov č. 2016/679), podanie žiadosti podľa Tlačového zákona alebo začatie správneho konania pred akýmkoľvek iným správnym orgánom/.

5. S poukazom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a Európskeho súdu pre ľudské práva mala žalobkyňa za to, že aplikácia Tlačového zákona aj na danú situáciu je dôležitá z hľadiska uplatnenia práva na opravu, práva na odpoveď alebo práva na dodatočné oznámenie podľa § 7, § 8 a § 9 Tlačového zákona a ich prípadného súdneho prieskumu. Vydavateľ portálu ani v čase zverejnenia predmetných článkov, ani do času podania žaloby, nezverejnil úplné identifikačné údaje a nevykonal opravu ani ospravedlnenie podľa Tlačového zákona, a teda užíva si pri výkone novinárskej činnosti neprimerane vyššiu mieru svojvoľnosti ako konvenčné tlačové médiá, pričom porušuje etický kódex novinára Slovenského syndikátu novinárov.

6. Podľa názoru žalobkyne je potrebná ingerencia orgánu verejnej moci, ktorému je zverená gescia nad Tlačovým zákonom, ako aj sankčná právomoc priamo Tlačovým zákonom, pričom žalovaný je oprávnený vydávať podľa zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a Tlačového zákona vydavateľom periodickej tlače ako účastníkom konania záväzné opatrenia, ktorých výroky môžu ukladať povinnosti zabezpečujúce súlad s povinnosťami vydavateľov, ktoré sú ustanovené v Tlačovom zákone. Takýmto spôsobom by mohol a mal byť vydavateľ periodickej tlače zo strany žalovaného direktívne a z pozície výkonu verejnej moci donútený, aby riadne plnil svoje informačné povinnosti podľa § 6 ods. 2 a § 11 Tlačového zákona, prípadne aj ďalšie povinnosti, ktorých splnenie by žalobkyňa v správnom konaní ako vedľajší účastník právom požadovala.

7. Žalobkyňa zdôraznila, že správnu žalobu podáva aj vo vzťahu k otázke širšej spoločenskej zodpovednosti a dopadov na ochranu ľudských práv. Ak by totiž platil nesprávny výklad žalovaného, online spravodajské portály, na ktoré by sa tak nemal vzťahovať Tlačový zákon, nemajú povinnosť opraviť nesprávne informácie (§ 7 Tlačového zákona), nemajú povinnosť poskytnúť odpoveď (§ 8 Tlačového zákona) a nemajú povinnosť dodatočného oznámenia (§ 9 Tlačového zákona) iba preto, že informácie šíria prostredníctvom internetu. Taký výklad znižuje právnu ochranu miliónov občanov. Ide o absolútne právne neudržateľný výklad aj z dôvodu, že online médiá sa pri svojej činnosti rovnako ako konvenčné tlačové médiá spoliehajú na tú istú slobodu slova, prejavu, názorov a slobodu tlače, ale na druhej strane sa podľa žalovaného nemusia vypríadať s protichodnými vyvažujúcimi právami druhej strany v takom istom rozsahu ako konvenčné tlačové médiá, ale môžu si užívať praktickú svojvoľu v šírení nepravdivých informácií (čo sa aktuálne aj deje). Záverom žalobkyňa žiadala, aby správny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia naviedol žalovaného na taký výklad pojmu „tlač“ resp. „periodická tlač“, ktorý je súladný s legislatívou Únie a existujúcou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie a Európskeho súdu pre ľudské práva, a teda zahŕňa aj online spravodajské portály.

III. Podstatné zhrnutie argumentov žalovaného

8. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, keď mal za to, že v § 2 ods. 1 Tlačového zákona je definovaná periodická tlač presne a jednoznačne a neumožňuje reštriktívny výklad, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/278/2016. Nestotožnil sa s názorom žalobkyne, ktorá s odkazom na dôvodovú správu k návrhu Tlačového zákona mala za to, že zákonodarca považoval za potrebné regulovať Tlačovým zákonom aj online periodiká. Je pravdou, že

návrh Tlačového zákona obsahoval aj ustanovenie § 1 ods. 2 písm. d), v zmysle ktorého sa tento zákon nevzťahoval na informácie šírené internetom alebo inou počítačovou sieťou na základe individuálnej požiadavky, avšak na základe výsledkov rokovania Výboru NR SR pre kultúru a médiá bolo toto ustanovenie vypustené z dôvodu, že išlo o nadbytočné ustanovenie vzhľadom na vymedzenie predmetu zákona. Pokiaľ v Tlačovom zákone nie je definovaná periodická tlač, nemožno analogicky aplikovať § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže pri výklade právnych pojmov je potrebné vychádzať zo zmyslu a účelu zákona. Hoci technologický vývoj od nadobudnutia účinnosti Tlačového zákona značne pokročil, uvedené nič nemení na skutočnosti, že Tlačový zákon sa v súčasnej podobe nevzťahuje na online spravodajské portály a digitálne periodiká a na účely výkladu Tlačového zákona nemožno použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže by takýto výklad bol v rozpore s princípom právnej istoty a zámerom zákonodarcu. V súčasnosti sa pripravuje úprava Tlačového zákona z hľadiska rozvoja médií najmä v digitálnom prostredí, aby aj pre takéto médiá, okrem iného, bola garantovaná ochrana zdroja a aby aj v digitálnom prostredí platil základný princíp zodpovednosti za obsah.

IV. Právne posúdenie správnym súdom

9. Správny súd v Bratislave uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) sa okrem iného zriadil aj Správny súd v Bratislave. § 3 ods. 1 Zákona o správnych súdoch uvádza, že správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 bola náhodným výberom pridelená senátu 4S a je vedená pod sp. zn.: BA-1S/123/2019.

10. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, opatrením orgánu verejnej správy je správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

13. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

14. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

15. Podľa § 7 ods. 2 Tlačového zákona, žiadosť o uverejnenie opravy sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenie, inak právo na opravu zaniká.

16. Podľa § 8 ods. 3 Tlačového zákona, žiadosť o uverejnenie odpovede sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje skutkové tvrdenie podľa odseku 1, inak právo na odpoveď zaniká.

17. Podľa § 10 ods. 2 Tlačového zákona, ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z

podmienok na ich uverejnenie, rozhodne o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie na návrh osoby, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, súd.

18. Podľa § 10 ods. 3 Tlačového zákona, návrh podľa odseku 2 sa musí podať na súd do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia, inak právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia zaniká.

19. Podľa § 11 ods. 1 Tlačového zákona, ministerstvo kultúry Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") eviduje periodickú tlač zápisom do zoznamu, zmenou zápisu v zozname a výmazom zápisu zo zoznamu.

20. Podľa § 11 ods. 3 Tlačového zákona, o zápis periodickej tlače do zoznamu požiadava písomne osoba, ktorá mieni vydávať periodickú tlač alebo vydavateľ periodickej tlače (ďalej len "žiadateľ o zápis") najneskôr v deň začiatku vydávania periodickej tlače.

21. Podľa § 11 ods. 13 Tlačového zákona, na evidovanie periodickej tlače sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

22. Podľa § 12 ods. 2 písm. a) Tlačového zákona, ministerstvo uloží vydavateľovi periodickej tlače pokutu do 995 eur za porušenie povinnosti podľa § 6 ods. 2.

23. Podľa § 12 ods. 2 písm. b) Tlačového zákona, ministerstvo uloží vydavateľovi periodickej tlače pokutu do 331 eur za porušenie povinnosti podľa § 11 ods. 8.

24. Podľa § 12 ods. 7 Tlačového zákona, na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

25. Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku, účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

26. Podľa § 15a ods. 1 Správneho poriadku, osobitný zákon môže ustanoviť, za akých podmienok sa na konaní alebo na jeho časti má právo zúčastniť aj iná osoba než účastník konania (ďalej len "zúčastnená osoba").

27. Správny súd pri posudzovaní podanej žaloby primárne zisťoval, či sú splnené podmienky na konanie vo veci, medzi ktoré nepochybne patrí aj aktívna procesná legitímácia žalobkyne na podanie správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutého oznámenia.

28. V správnom súdnictve je právo na prístup k správne súdu determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo rušia oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

29. Vo všeobecnosti SSP vymedzuje účel podania správnej žaloby v ustanovení § 177, pričom tento prioritne smeruje k ochrane subjektívnych práv žalobcu. Z logiky veci vyplýva, že ochrany subjektívnych práv sa môžu dovoliavať iba tie subjekty, o ktorých práva, právom chránené záujmy a povinnosti sa v prejednávanej veci jedná. Inými slovami povedané, v prípade ochrany subjektívnych práv, táto prislúcha iba fyzickým a právnickým osobám tvrdiacim, že na nich boli ukrátené ako účastníci administratívneho konania.

30. Vo vzťahu k aktívnej procesnej legitímácii fyzických a právnických osôb na podanie všeobecnej správnej žaloby zákon vymedzuje v § 178 ods. 1 SSP dve základné podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to podmienku účastníctva v administratívnom konaní, v ktorom bolo vydané žalobou

napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy a podmienku ukrátenia na subjektívnych právach žalobcu spojené s vydaním žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Splnenie uvedených podmienok na strane žalobcu sa posudzuje v každom štádiu súdneho konania.

31. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobkyňa nespĺňa ani jednu z uvedených podmienok, keďže napadnuté oznámenie nebolo vydané vo formalizovanom administratívnom konaní a navyše sa týmto oznámením nezasahuje do práv žalobkyne, ktoré neboli týmto oznámením nijako priamo dotknuté.

32. Administratívnym konaním je podľa SSP postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Napadnuté oznámenie bolo odpoveďou/zamietajúcim stanoviskom na podnet žalobkyne na začatie správneho konania Tlačového zákona proti spoločnosti Scandalist Slovakia, s.r.o., pričom výsledkom uvedeného konania malo byť v prípade zistenia porušenia Tlačového zákona uloženie pokuty. Samotné preskúmanie podnetu žalobkyne adresované žalovanému, nie je administratívnym konaním, v rámci ktorého by žalovaný vydal vo vzťahu k žalobkyni individuálny správny akt, takýmto konaním by bolo až prípadné konanie podľa § 12 a nasl. Tlačového zákona. Zároveň však žalobkyňa by ako podávateľka podnetu nebola účastníčkou eventuálneho konania o uložení pokuty, a to vychádzajúc z § 12 ods. 7 Tlačového zákona v spojení s § 14 ods. 1 Správneho poriadku, keďže v konaní o uložení pokuty sa nerozhoduje o subjektívnych právach a právom chránených záujmoch žalobkyne, ani o jej povinnostiach, rovnako v tomto konaní nemôžu byť jej práva žiadnym spôsobom priamo dotknuté.

33. Pokiaľ žalobkyňa dôvodila, že v správnom konaní by ako vedľajší účastník požadovala splnenie informačných prípadne iných povinností vyplývajúcich z Tlačového zákona, s uvedeným argumentom sa správny súd nestotožnil. Všeobecná právna úprava správneho konania, ktorá sa v konaní o správnych deliktach podľa Tlačového zákona použije, pojem vedľajšieho účastníctva nepozná, okrem účastníkov môžu byť v konaní prítomné ešte takzvané zúčastnené osoby (§ 15 a Správneho poriadku), pričom takéto postavenie im musí priznávať osobitný predpis, čo však nie je prípad v prejednávanej veci.

34. Žalobkyňa sa domáhala prejednávania správnej žaloby aj z dôvodu vyriešenia otázky širšej spoločenskej zodpovednosti a dopadov na ochranu ľudských práv. SSP upravuje situáciu, keď všeobecná správna žaloba nemusí smerovať k ochrane subjektívnych práv žalobcu. Konkrétne v ustanovení § 177 ods. 2 SSP zákonodarca priznáva možnosť domáhať sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného aj iným subjektom, ako sú účastníci administratívneho konania, avšak okruh týchto osôb zároveň striktno ohraničuje na osobu prokurátora a na subjekty, ktoré sú na realizáciu uvedeného procesného úkonu výslovne oprávnené osobitným zákonom. O takúto situáciu v prejednávanej veci nejde. Možnosť podať podnet žalovanému totiž nezakladá nárok žalobkyne na to, že jej podnet bude vyhodnotený ako dôvodný a stane sa podkladom pre začatie správneho konania. I nadväzujúce postupy žalovaného vyvolané prijatím podnetu a začatím správneho konania o uložení sankcie voči spoločnosti Scandalist Slovakia, s.r.o. sú vo svojej podstate mimo subjektívnej sféry žalobkyne, a preto nie sú spôsobilé nijakým spôsobom zasiahnuť do jej subjektívnych práv a povinností.

35. Pokiaľ žalobkyňa podaným podnetom mienila dosiahnuť plnenie povinností podľa § 11 Tlačového zákona spoločnosťou Scandalist Slovakia, s.r.o., správny súd zdôrazňuje, že podľa § 11 ods. 13 Tlačového zákona na postup pri evidovaní periodickej tlače podľa sa nevzťahuje Správny poriadok, a teda nemožno aplikovať všeobecnú právnu úpravu účastníctva podľa Správneho poriadku. Z jednotlivých odsekov § 11 Tlačového zákona (bez výslovnej úpravy účastníctva) možno vyvodiť, že účastníkom konania vedeného pri evidovaní je výlučne žiadateľ o zápis/zmenu/výmaz zápisu do zoznamu, teda žalobkyňa by ani v tomto prípade nebola účastníčkou tohto administratívneho procesu.

36. Žalobkyňa v žalobe uvádzala, že podnetom na začatie správneho konania sledovala výkon svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu voči vydavateľovi periodickej tlače, ktorý bez riadnej identifikácie bude významne sťažený, a rovnako je pre výkon jej ďalších práv potrebná jednoznačná identifikácia vydavateľa pre doručovanie akýchkoľvek písomností a adresovaní právnych úkonov.

37. Správny súd v súvislosti s touto argumentáciou dospel k záveru, že ani uložením pokuty spoločnosti Scandalist Slovakia, s.r.o., by sa právne postavenie žalobkyne žiadnym spôsobom nezmenilo, keďže

pre realizáciu práv vyplývajúcich z ochrany osobnosti by bolo potrebné uskutočnenie ďalších právnych krokov, a to doručenie žiadosti o opravu alebo žiadosti o odpoveď, prípadne podanie civilnej žaloby na splnenie povinnosti uverejniť opravu alebo odpoveď, pričom rovnako právo na opravu ako aj právo na odpoveď je potrebné uplatniť v 30 dňovej prekluzívnej lehote od zverejnenia, inak zaniká.

38. Pre úplnosť správny súd uvádza, že článok, ktorým mali byť dotknuté práva žalobkyne bol zverejnený na internetovom portáli dňa 21.02.2019. Z obsahu súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu je nepochybné, že žalobkyňa žiadala spoločnosť Scandalist Slovakia, s.r.o. dňa 01.03.2019 o opravu zverejneného článku podľa Tlačového zákona, na ktorú žiadosť jej bolo spoločnosťou oznámené, že vydavateľom je spoločnosť FAKT MEDIA, s.r.o.

39. V prípade, že mala žalobkyňa za to, že spoločnosť Scandalist Slovakia, s.r.o. nespĺnila podmienky podľa § 7 ods. 2 Tlačového zákona, ani uvedené vyhlásenie popierajúce vydávanie internetového média, jej nebránilo podať civilnú žalobu podľa § 10 ods. 3 Tlačového zákona alebo žalobu na ochranu osobnosti. Ochrany osobnostných práv sa nemožno domáhať v správnom súdnictve, ale jedine v civilnom sporovom konaní, keďže prejednanie súkromnoprávných sporov (vrátane sporov na ochranu osobnosti) patrí do právomoci civilného súdu (§ 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov). Skutočnosť, že žalobkyňa nevedela presne identifikovať danú spoločnosť (hoci správny súd sa javí, že žalobkyňa mala k dispozícii všetky potrebné identifikačné údaje menovanej spoločnosti, navyše aj v podnete na začatie správneho konania bola označená výlučne táto spoločnosť), nemá vplyv na záver, že žalobkyňa mala možnosť použiť aj iné vhodné právne prostriedky pre realizáciu svojich práv.

40. Správny súd týmito závermi nespochybňuje ani neznižuje právny záujem žalobkyne jednoznačne stotožniť osobu, proti ktorej má smerovať žaloba na ochranu osobnosti prípadne žaloba na uloženie povinnosti zverejniť opravu podľa Tlačového zákona, ani snahu o ochranu svojich osobnostných práv, avšak otázka pasívnej vecnej legitímácie je výsledkom dokazovania vedeného súdom v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku v civilnom konaní a je vecou žalobkyne, aký subjekt označí ako žalovaného v civilnom konaní a aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení bude v tejto súvislosti predkladať respektíve označovať. Aj v prípade, že spoločnosti Scandalist Slovakia, s.r.o. by bola žalovaným uložená pokuta podľa § 12 ods. 2 Tlačového zákona, záver o spáchaní správneho deliktu automaticky neznamená povinnosť páchatel'a správneho deliktu zverejniť opravu podľa § 7 ods. 2 Tlačového zákona, prípadne iné povinnosti vyplývajúce z práva žalobkyne na ochranu osobnosti /napr. ospravedlnenie, peňažná náhrada a i./; uvedené následky nemajú vzájomnú nadväznosť.

41. V prípade, ak správny súd zistí, že žalobca nebol účastníkom administratívneho konania, alebo ako účastník administratívneho konania nebol ukrátený opatrením orgánu verejnej správy na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, rozhodne, že nebol oprávnený ani na podanie správnej žaloby na preskúmanie zákonnosti opatrenia a podanú žalobu odmietne.

42. Správny súd na základe vyššie uvedených skutočností konštatuje, že neboli naplnené podmienky na preskúmanie napadnutého oznámenia, keďže toto oznámenie nebolo vydané v administratívnom konaní, ktorého by žalobkyňa bola účastníčkou a súčasne žalobkyňa nemohla byť vydaním napadnutého oznámenia ukrátená na svojich subjektívnych právach a s poukazom na § 98 ods. 1 písm. e) SSP žalobu odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou. Z uvedeného dôvodu sa žalobnými námietkami smerujúcimi k aplikácii Tlačového zákona na internetové média nezaoberal.

43. O náhrade trov konania rozhodol správny súd s odkazom na § 170 písm. a) SSP, tak že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá. Súčasne správny súd nevzhladol žiaden dôvod pre aplikáciu § 171 ods. 1 SSP.

44. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).